

Χαιρετισμός του Προέδρου της Βουλής κ. Νικολάου Βούτση στην εκδήλωση παρουσίασης του βιβλίου «10+1 Ερωτήσεις και Απαντήσεις για το Μακεδονικό»

Πέμπτη 19 Απριλίου 2018

Επιτρέψτε μου, σε αυτόν τον σύντομο χαιρετισμό, να διατυπώσω μερικές σκέψεις ως προς το φλέγον θέμα της ανάγκης επίλυσης σε διεθνές και διακρατικό επίπεδο του ζητήματος που αφορά στη γειτονική χώρα FYROM.

1. Η χώρα μας έχει συμφέρον να επιλυθεί το ζήτημα στη βάση μιας κοινής και αμοιβαία αποδεκτής, με ισχύ έναντι όλων, λύσης για το, με συνταγματική κατοχύρωση, όνομα και με μια ευρύτερη συμφωνία που θα πιστοποιεί, θα εγγυάται και θα ενθαρρύνει μια νέα εποχή στις σχέσεις των λαών, όχι μόνο στην οικονομία, αλλά και σε όλα τα ζητήματα που τις αφορούν.
2. Αν για τον λαό και την ηγεσία της FYROM είναι αυτονόητη, διαχρονική και επιτακτική η ανάγκη να υπάρξει λύση που θα ανοίξει δρόμους για την ανάπτυξη και τη διεθνή υπόσταση της χώρας, το ίδιο με διαφορετικούς όρους είναι προφανές και για τη χώρα μας. Απλά αναφέρω, επειδή δεν τονίζονται όταν δεν αποκρύβονται μάλιστα στον σχετικό διάλογο, ότι η ανάδειξη και η ενίσχυση της χώρας μας ως «πόλου σταθερότητας» στην πολύ κρίσιμη περιοχή, δεν είναι καθόλου μια απλή υπόθεση. Ιδιαίτερα όταν γίνεται βαρύ το κλίμα απειλών από Ανατολάς, όπως πρόσφατα που η ένταση έχει κορυφωθεί. Επίσης, υπάρχει προφανής προτεραιότητα για την ενίσχυση της διεθνούς υποστήριξης, κυρίως από την ΕΕ αλλά και από άλλους οργανισμούς, προς την χώρα μας και προς τα Βαλκάνια γενικότερα, για την προοπτική της ένταξης των οποίων –των δυτικών Βαλκανίων- με συνέπεια εργαζόμαστε και σε σαφή αντιπαλότητα με τη στρατηγική θρησκευτικών τόξων και μεγαλοϊδεατικών στρατηγικών από γειτονικές χώρες. Ακόμη, η βαλκανική οικονομική συνέργεια που θα πρέπει να αναπτυχθεί είναι οργανικό μέρος του ευρύτερου αναπτυξιακού ρόλου που η χώρα μας διεκδικεί ως ενεργειακός και εμπορευματικός κόμβος, ιδιαίτερα στη νέα φάση, μετά και την τυπική λύση των μνημονιακών δεσμεύσεων.
3. Εκτιμώ, όπως και η πλειοψηφία της κοινής γνώμης που καταγράφεται σε όλες τις δημοσκοπήσεις, ότι η χώρα δεν κερδίζει από την παράταση της εκκρεμότητας. Δεν ενισχύεται από την μη θετική αξιοποίηση του παρόντος συσχετισμού πολιτικών δυνάμεων στη γείτονα χώρα και την παραμονή σε ένα status μη λύσης. Ενώ ταυτόχρονα μια τέτοια κατάσταση θα σηματοδοτεί την αδυναμία της χώρας να πείσει σχεδόν όλες τις άλλες χώρες

της διεθνούς κοινότητας, γιατί θα επιμένουμε στην μη συμπερίληψη του όρου «Μακεδονία» σε σύνθετη ονομασία, επαναλαμβάνω, για όλες τις χρήσεις.

Σήμερα πια, ανεξάρτητα από τις διαφορετικές απόψεις που αναπτύσσονται στη σχετική συζήτηση, δεν νομίζω ότι υπάρχει κανείς που να μην αντιλαμβάνεται ότι χάθηκε πολύτιμος χρόνος. Δηλαδή χάθηκε χρόνος και αντίστοιχα απομειώθηκε διεθνές και οικονομικό-αναπτυξιακό κεφάλαιο μέσα σε μία μακρά περίοδο ισχυρών μεταπτώσεων και αλλαγών στην ευρύτερη περιοχή μας. Αφενός στην αρχή η ελληνική πλευρά δεν εργάστηκε για να υπάρξει και να κατοχυρωθεί σύνθετη ονομασία και αφετέρου, από ένα χρονικό σημείο και ύστερα, η τότε πολιτική ηγεσία στην FYROM δρομολογήθηκε σε ενέργειες με σαφή εθνικιστική διάσταση που εμμονικά κατέτειναν στην κατοχύρωση του ονόματος της χώρας ως «Μακεδονία».

4. Επ' αυτού να επισημάνω ότι δεν θεωρώ χωρίς σημασία το να παραγράφεται η γεωγραφική και ιστορική πραγματικότητα που έχει καθορίσει μέσω διεθνών συνθηκών τα όρια της Μακεδονίας σε τουλάχιστον τρία γεωγραφικά μέρη. Είναι πιο δύσκολο μάλιστα στη χώρα μας να κατανοηθεί η θέση της πολιτικής ηγεσίας της FYROM εκείνης της περιόδου ως ονομασία αυτόνομης πλέον χώρας-μέλος του ΟΗΕ -και όχι ως ομόσπονδο μέρος της Γιουγκοσλαβίας- με πάντοτε υπαρκτή και παρούσα την μεγάλη περιφέρεια της Μακεδονίας στον ελλαδικό χώρο.

Για αυτό νομίζω ότι η διαφορετική στάση και θέση την οποία τότε αρκετοί από εμάς είχαμε προκρίνει, εν μέσω μιας πρωτοφανούς προσπάθειας εθνικιστικών κύκλων στη χώρα μας να απονομιμοποιηθεί και να στοχοποιηθεί οποιαδήποτε άλλη φωνή για το συγκεκριμένο ζήτημα, θέση την οποία συμπύκνωνε η κατάφαση ότι *«Η Ελληνική Μακεδονία είναι μία και είναι Ελληνική»*, ήταν μία θέση ρεαλιστική και προδρομική. Γιατί από τότε με ακρίβεια έθετε τα όρια μιας αμοιβαία βιώσιμης και ευρύτατα αποδεκτής συμφωνίας ως εναλλακτική στις κραυγές και τις διχαστικές κορώνες, που τελικά εμφορούνταν και από την άκρως επικίνδυνη αντίληψη και πολιτική που θεωρεί την Ελλάδα διαχρονικά ως απομονωμένο «ανάδελφο έθνος».

Ήταν τότε και είναι και τώρα μία ακριβής και ψύχραιμη και εν δυνάμει αποδεκτή βάση για μια πραγματικά, επαναλαμβάνω, βιώσιμη συμφωνία που θα ακυρώνει τις όποιες ακραίες αλυτρωτικές απόψεις.

5. Η πολιτική μου εκτίμηση είναι ότι εφόσον έρθει στην Ελληνική Βουλή προς κύρωση μία συμφωνία, στη βάση των επανειλημμένων από πλευράς του Πρωθυπουργού αλλά και του Υπουργού Εξωτερικών δημόσιων τοποθετήσεων και δεσμεύσεων, θα βρει –μέσα και από τη συζήτηση- μία ευρύτατη πολιτική στήριξη. Νομίζω ότι πρέπει να εργαστούμε με εμπιστοσύνη πάνω σε αυτές τις θέσεις και σε συζητήσεις που αφορούν και θα διευκρινίζουν ιδιαίτερες πτυχές με αμοιβαία αποδοχή μέσα σε ένα πλέγμα ισχυρών διεθνών εγγυήσεων και κανόνων. Να μείνουμε σταθεροί στη θέση ότι τώρα θα πρέπει να δρομολογηθεί η λύση του ζητήματος για να ακυρωθούν οποιεσδήποτε τάσεις υπαναχώρησης και αποτελμάτωσης-ακύρωσης αυτής της προσπάθειας. Σημειώνω ότι αυτός ο κίνδυνος διεφάνη σε πρόσφατες δηλώσεις του Πρωθυπουργού της γείτονος χώρας.
6. Είναι απολύτως σαφές ότι ανεξάρτητα διαφορετικών ή και αντιθέτων απόψεων μέσα στο εύρος των δημοκρατικών πολιτικών δυνάμεων, όπως και της επιστημονικής και πνευματικής κοινότητας, πρέπει σθεναρά να αντισταθούμε στις συντηρητικές, αντιδραστικές λογικές του «κυνηγιού των μαγισσών». Στις λογικές των απαγορεύσεων και του φόβου, απέναντι σε όσες απόψεις δεν συμβαδίζουν, από δικιά τους αφετηρία και οπτική όπως αυτές που ευθαρσώς αναλύονται στο βιβλίο των δύο αγαπητών επιστημόνων και μάχιμων διανοουμένων, με την θεωρούμενη για τους υποστηρικτές τους ως “αυθεντική αφήγηση” και εθνική πολιτική. Στην προπαγάνδα εν τέλει που συγκροτείται με βάση την άποψη ότι απαγορεύεται εκτός των ελληνικών συνόρων η οποιαδήποτε χρήση και διαδικασία αυτοκαθορισμού που θα εμπεριέχει και θα αναφέρεται στο όνομα της Μακεδονίας.

Πρέπει να τελειώνουν η σιωπή και οι τακτικισμοί πολιτικών ηγεσιών και δυνάμεων που αφήνουν ελεύθερο το πεδίο για να ακούγονται διχαστικοί αφορισμοί για «εθνομηδενιστές», για «προδότες» και «αγχόνες», για ανοικτές απειλές οργανώσεων ακόμα και απέναντι στους Έλληνες βουλευτές, τους πολιτειακούς παράγοντες, τον Πρωθυπουργό και τον Υπουργό εξωτερικών, ως μειοδότες και υπόλογους για εσχάτη προδοσία. Να αντιληφθούν όλοι ότι τέτοιες ακραίες συμπεριφορές δεν είναι απλά μια γραφική σύγχρονη έκδοση και εκδοχή της μετεμφυλιακής πατριδοκαπηλείας και της υστερικής εθνικοφροσύνης, αλλά αποτελούν –όπως αποδείχθηκε άλλωστε- το θερμοκήπιο για μια άκρως επικίνδυνη, νόθα επανανομιμοποίηση μέσα σε μερίδα τους λαού μας των φιλοφασιστικών, χρυσαυγίτικων αντιλήψεων.

Αντίθετα, η απροκατάληπτη συζήτηση και η δημιουργική αντιπαράθεση πάνω σε ιστορικά τεκμηριωμένα γεγονότα και τις «αλήθειες» κάθε πλευράς βοηθάει στο να διαμορφωθεί ένας ευρύς ευνοϊκός συσχετισμός για λύσεις και συμφωνίες. Για να μην παραδώσουμε στα παιδιά μας επικίνδυνες εκκρεμότητες και μία διαχρονική αστάθεια στην περιοχή που θα προσδίδουν βεβαίως και μία ισχυρή αβεβαιότητα για το μέλλον της χώρας και του λαού μας.

Παράδειγμα προς αποφυγή –και το αναφέρω τόσο ψύχραιμα όσο το εννοώ- για τον δημοκρατικό διάλογο και την ανεκτικότητα που πρέπει να τον χαρακτηρίζει στην εποχή μας, αποτελούν οι επί μέρες συστηματικές προσπάθειες για στοχοποίηση του ίδιου του βιβλίου και των συγγραφέων του. Για στοχοποίηση αυτής της εκδήλωσης-παρουσίασης και της συζήτησης που θα επακολουθήσει από έγκριτους επιστήμονες αλλά και της δικιάς μου παρουσίας εδώ με τον θεσμικό ρόλο στον οποίο, τουλάχιστον εγώ, δεν αναγνωρίζω σε κανέναν το δικαίωμα να επιβάλει τη σιωπή, την αυτολογοκρισία και μία δήθεν «ουδετερότητα» που θα αποδυνάμωνε και θα υπονόμει τελικά την ίδια την κυβερνητική προσπάθεια η οποία κατά τη γνώμη μου πρέπει έμπρακτα να υποστηριχθεί από όλους.